

Handelsministeren (Erling Jensen): Her ved tillader jeg mig for det høje ting at genfremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Erhvervsfond,

forslag til lov om ændring af lov om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse,

forslag til lov om kontrol med overholdelsen af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om monopoler og konkurrencebegrænsninger,

forslag til lov om ændring af lov om en kartoffelmelsordning,

forslag til lov om ændring af lov om spiritus og gær,

forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber og

forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed.

Forslagene er led i den tekniske tilpasning af dansk lovgivning, som er en følge af Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber, og er — bortset fra enkelte mindre ændringer af teknisk karakter — identiske med de forslag, der blev fremsat i folketingsåret 1971-72.

Jeg skal derfor henviser til mine bemærkninger ved fremsættelserne i forrige samling, Folketingstidende 1971-72, spalte 2190—2193, spalte 3867—3868 og spalte 5852—5854.

Idet jeg i øvrigt henviser til de til lovforslagene knyttede bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslagene til det høje tings velvillige behandling.

Hermed har jeg endvidere den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m. v.*

Da lov nr. 55 af 5. april 1888 angående stempeling af arbejder, forfærdiget af guld eller sølv, blev afløst af den gældende lov nr. 211 af 16. juni 1961 om kontrol med arbejder af ædle metaller m. v., blev en tilstand, hvorefter det var frivilligt, om guld- og sølvsmedevirksomheder ville lade holdigheden af deres arbejder undersøge af statsguardeinen, erstattet af en ordning, der byggede på statsguardeinens stikprøvevis kontrol med arbejder af ædle metaller og med ædle metaller i uforarbejdet stand, og som pålagde de af ordningen omfattede virksomheder at afholde udgifterne til kontrollen gennem en afgift for hver udtagen prøve. Samtidig opretholdtes adgangen for virksomhederne til mod en afgift at indsende

deres arbejder til statsguardeinen til undersøgelse og stempeling med det officielle kontrolstempel, det såkaldte tretårnестempel.

Stikprøvekontrollen har nu fungeret i godt en halv snes år og har herunder vist sig behæftet med forskellige svagheder, som har vanskeliggjort kontrollen og lovens administration i øvrigt, og det foreliggende lovforslag tager først og fremmest sigte på at råde bod herpå. Hertil sigtende bestemmelser kunne for så vidt have været formuleret som ændringsforslag til enkelte af de gældende lovbestemmelser, men da jeg samtidig vil foreslå et par ændringer, som i nogen grad skærper kravene til ædelmetalarbejders holdighed, og jeg herudover mener, når nu lejligheden byder sig, at burde foreslå visse mindre, formelle ændringer af lovteksten, har jeg fundet det mest hensigtsmæssigt at fremsætte forslag til en ny lov til afløsning af den gældende lov.

Hovedformålet med lovforslaget er at gøre det offentliges kontrol med arbejder af guld, sølv og platin mere effektiv i såvel forbrugernes som guldsmedefagets interesse.

Under den gældende ordning er stikprøvekontrollen tilrettelagt på den måde, at statsguardeinen udtager prøver af arbejder af ædelt metal og af uforarbejdet ædelt metal hos de producenter, importører og forhandlere, der er omfattet af tilsynet, d. v. s. virksomheder, der er optaget i navnestempelregisteret, således at det antal prøver, der i løbet af finansåret udtages til analyse hos den enkelte virksomhed, beror på størrelsen af det forbrug af ædle metaller, som virksomheden har haft i det foregående kalenderår, og som virksomheden har oplyst ved besvarelsen af et af statsguardeinen udsendt spørgeskema, eller som er skønnet af statsguardeinen i det betydelige antal tilfælde, hvor spørgeskemaet ikke besvares. Da statskontrolordningen efter loven skal hvile i sig selv, eller med andre ord omkostningerne ved statsguardeinens virksomhed skal bæres af erhvervet selv, må det samlede antal stikprøver, der årligt udtages hos virksomhederne, og afgiften pr. prøve fastsættes således, at afgiftsprovenuet for stikprøver sammenlagt med det mindre beløb, statsguardeinen modtager i afgifter fra virksomhederne for frivilligt indsendte ædelmetalarbejder, dækker statsguardeinens udgifter.

Denne ordning — at langt den overvej-

[Handelsministeren.]

ende del af de indtægter, der skal balancere statsguardeinens udgifter, skal tilvejebringes gennem afgifter for udtagelse af stikprøver, hvis antal hos den enkelte virksomhed afhænger af dennes størrelse — må ud fra kontrolmæssige hensyn karakteriseres som mindre heldig. Den mest effektive kontrol med arbejder af ædle metaller vil naturligvis opnås ved tvungen officiel stempeling af sådanne arbejder, men en så radikal og drastisk omlægning af kontrolordningen er der vel ingen der i dag kunne tænke sig foretaget; den ville hæmme en rationel tilrettelæggelse og afvikling af produktionen, hvoraf en væsentlig del eksporteres, og forudsætte en i teknisk og personalemæssig henseende meget betydelig udvidelse af administrationsapparatet. I øvrigt skylder jeg også guldsmedefaget at sige, at intet i det foreliggende erfaringsmateriale om kvaliteten af danske ædelmetalvarer taler for det ønskværdige i at forlade det gældende princip om stikprøvevis kontrol.

Noget andet er, at værdien af stikprøvekontrollen vil kunne øges ved at fjerne dens sammenhæng med finansieringen af statsguardeinens virksomhed. Efter lovforslaget er det tanken, at princippet om, at virksomhederne skal bidrage til dækning af statsguardeinens virksomhed i forhold til deres størrelse, bibeholdes, men som noget nyt tænker man sig, at statsguardeinen påligner virksomhederne et årligt bidragsbeløb, der kvartalsvis indbetales til statsguardeinen, der herefter stilles frit med hensyn til, hos hvem af de af tilsynet omfattede virksomheder stikprøver skal tages, og antallet af disse hos den enkelte virksomhed. En sådan ordning vil betyde, at statsguardeinen ved siden af en almindelig kontrol med samtlige virksomheder, der arbejder med ædle metaller, sættes i stand til at skærpe kontrollen med virksomheder, der erfaringsmæssigt har vanskeligt ved at leve op til holdighedskravene. Resultatet af den foreslåede ændring vil således blive, at antallet af udtagninger vil falde hos nogle virksomheder og stige hos andre, uden at disse sidste dog af den grund vil blive belastet økonomisk. Samtidig er det også som noget nyt tanken, at samtlige navnestempelindehavere skal betale et fast beløb årligt på 200 kr. Da mange indehavere af registreret navnestempel enten ikke ud-

øver selvstændig virksomhed eller har forladt faget, men desuagtet står optaget i navnestempelregisteret, vil kravet om betaling af et årligt beløb herfor formentlig fremme en tiltrængt sanering af registeret, hvortil kommer, at det må forekomme rimeligt, at der betales et årligt mindstebeløb af samtlige de af tilsynet omfattede virksomheder. De nærmere regler om bidragenes påligning er omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 11 og vil i øvrigt blive fastlagt i en handelsministeriel bekendtgørelse.

Det er ved lovforslaget forudsat, at de bidrag, der skal pålignes virksomhederne til dækning af statsguardeinens udgifter, ligesom nu skal fastsættes på grundlag af virksomhedernes egne oplysninger til statsguardeinen om deres forbrug af ædle metaller eller import af ædelmetalarbejder. Nok siger man, at ærlighed varer længst, men en ordning, hvorefter det helt er op til den enkelte virksomhed at afgøre, hvor meget den skal betale til staten, er ikke helt tilfredsstillende, og der er derfor i lovforslaget indeholdt en hjemmel til handelsministeren til at bestemme, at myndigheder og leverandører efter anmodning fra statsguardeinen skal give denne oplysninger om virksomhedens forbrug af ædle metaller i uforarbejdet og forarbejdet stand. Oplysninger fra f. eks. direktoratet for toldvæsenet om import af ædelmetalarbejder og fra ædelmetalgrossisterne om disses salg til produktionsvirksomheder kan være nyttige til kontrol af de bidragspligtiges egne oplysninger og ved den skønsmæssige ansættelse af bidragene for de erfaringsmæssigt mange virksomheder, der undlader at besvare statsguardeinens spørgeskema. De under kontrolordningen hørende virksomheder kan kun være interesseret i, at bidragsfordelingen bliver så retfærdig som muligt, og jeg tror, at de supplerende oplysninger, der kan tilvejebringes til bedømmelse af virksomhedernes størrelse, vil bidrage hertil, hvorfor det da også er min agt i den bekendtgørelse, der skal udfærdiges om bl. a. bidragenes påligning, at benytte den foreslåede hjemmel.

Som jeg tidligere har omtalt, indeholder lovforslaget et par bestemmelser, der skærper kravene til holdigheden af ædelmetalarbejder. Det foreslås således, at slagloddet, d. v. s. loddematerialet, ved guldarbejder skal være af samme holdighed som selve

[Handelsministeren.]

arbejdet, og for arbejder af sølv og platin, hvor dette teknisk ikke er muligt, fastsættes visse minimalkrav til loddematerialets holdighed. Til den gældende lovbestemmelse, der ikke stiller krav til lodningens holdighed, men blot kræver, at der ikke anvendes mere loddemateriale end nødvendigt, kan henføres en del af de klager over underholdige danske ædelmetalarbejder, som med mellemrum er fremkommet i udlandet. Guldsmedefaget er selv opmærksom på det uheldige i den nuværende bestemmelse og er fremkommet med det forslag til ændring, som indeholdes i lovforslaget. Den foreslåede nye bestemmelse om loddemateriale vil bringe danske og internationale bestemmelser på dette område på linje med hinanden. Det samme gælder bortfaldet i lovforslaget af bestemmelsen om „remedium“ i den gældende lovs § 9, stk. 2. Efter denne bestemmelse skal et holdighedsstempel kun slettes i tilfælde, hvor det er konstateret, at holdigheden af et arbejde af ædle metaller er mindre end angivet i holdighedsstemplet, hvis afvigelsen er mere end 2 promille fra det ved stemplet angivne. En sådan lovfæstet tolerance forekommer helt ude af trit med udviklingen på varedeklarationsområdet; den fabrikant, der stempler et guldarmbånd „585“, må stå inde for, at arbejdet indeholder 585 promille guld og ikke blot 583 promille, og det vil efter forslaget blive tilfældet fremover.

Da forslaget til den nuværende lov blev forelagt folketinget, omtalte den daværende handelsminister et initiativ fra dansk side til, at man inden for EFTA kom overens om et arrangement, hvorefter medlemslandene gensidigt anerkendte hinandens stempelordninger. Dette problem har der nu været arbejdet med i en årrække af eksperter fra medlemslandene, men først i juli 1972 er man nået til vejs ende med et konventionsudkast, der nu ligger til undertegnelse. England, der har en ordning med tvungen officiel stempeling af ædelmetalarbejder, har præget arbejdet i ekspertkomiteen og slutresultatet, idet ordningen efter konventionsudkastet baseres på officiel stempeling af eksportvarer i produktionslandet med et særligt „Common Control Mark“, der anerkendes af deltagerlandenes myndigheder,

som blot har adgang til stikprøvevis kontrol af de EFTA-stemplede varer. Dette resultat er en skuffelse for dansk guld- og sølvvareindustri, der frygter, at en sådan ordning — trods det, at den er frivillig — vil betyde en belastning og fordyrelse af produktionen til skade for den betydelige danske eksport, der i øjeblikket andrager 30—40 pct. af produktionen; og som branchen venter i løbet af nogle år vil nå over 50 pct., og at ordningen med sikkerhed vil resultere i en væsentlig udvidelse af statsguardeinens administration. Fra dansk side er det meddelt EFTA, at man ikke for tiden mener at kunne anbefale vedtagelse af den foreslåede konvention, da den samlede danske guld- og sølvvareindustri er negativt indstillet over for udkastet, som man mener bryder med de principper for liberalisering af samhandelen, som man fra dansk side forestillede sig lagt til grund ved påbegyndelsen af arbejdet med konventionsudkastet. Man har endvidere meddelt, at man, således som sagen ligger, foretrækker at afvente udviklingen inden for EF, inden man tager endelig stilling til sagen.

I EF har man i flere år drøftet et arrangement til lettelse af samhandelen mellem medlemslandene, men der synes at være lang vej igen, før enighed herom kan opnås, da ordningerne i de enkelte lande er så forskellige, f. eks. har Frankrig tvungen officiel stempeling, Italien stikprøvekontrol og Tyskland intet kontrolapparat.

Der er således efter det, der foreligger om de internationale liberaliseringsbestrebelse, ingen motivering for på nuværende tidspunkt at undlade en revision af den gældende danske ædelmetallov, der alene har det sigte at gøre den eksisterende kontrolordning så hensigtsmæssig og effektiv som muligt, og hvis enkeltheder i det alt væsentlige har fået tilslutning fra Guldsmedefagets fællesråd og de interesserede erhvervs- og forbrugerorganisationer.

Da der i den gældende bekendtgørelse om navnestempler — nr. 213 af 16. juni 1961 — kun vil ske den ændring, at navnestempelregisteret fremtidig skal føres af statsguardeinen, medens bekendtgørelsen om kontrollen — nr. 212 af 16. juni 1961 — blot skal rettes til under hensyn til de foreslåede lovændringer, herunder det foreslåede nye princip for tilvejebringelse af dækning af statsguardei-

[Handelsministeren.]

nens udgifter, har jeg ikke ment det nødvendigt at knytte udkast til disse bekendtgørelser som bilag til lovudkastet.

Jeg har i det foregående omtalt de bevæggrunde, der har ført til lovforslagets fremsættelse, og de forslag til ændringer, som jeg finder af større vigtighed. Yderligere oplysninger herom og om forslaget's øvrige bestemmelser findes i de udførlige bemærkninger til de enkelte paragraffer i lovforslaget, hvortil det må være mig tilladt at henvise.

Endelig vil jeg til sidst pege på, at loven efter forslaget først skal træde i kraft ved det kommende finansårs begyndelse, den 1. april 1973, og at dette måske vil give nogen anledning til at spørge sig selv, om det så egentlig er nødvendigt, at lovforslaget fremsættes allerede på nuværende tidspunkt. Forholdet er imidlertid det, at statsgardeinen for hvert finansår beregner størrelsen af det totale udgiftsbeløb, som de virksomheder, der er omfattet af tilsynet, skal inddække i løbet af finansåret, og at det grundlag, på hvilket fordelingen af dette beløb på de enkelte virksomheder foretages, tilvejebringes gennem udsendelse af spørgeskemaer i løbet af januar måned.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling

Endelig har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af næringsloven*.

Ændringsforslaget indebærer, at bestemmelsen om, at næringsbrev for handlende, håndværkere og industridrivende samt speditorer og vognmænd skal afskaffes, først træder i kraft den 1. januar 1975 i stedet for som nu fastsat i loven 1. januar 1973.

Ved næringsloven af 1966 blev det bestemt, at næringsbreve for de nævnte næringer skulle afskaffes fra 1. januar 1970. Denne bestemmelse blev i november 1969 ændret, således at afskaffelsen først skulle finde sted pr. 1. januar 1973, og nu ønskes fristen forlænget i endnu to år, således at næringsbrevene afskaffes pr. 1. januar 1975.

Næringsbrevordningen ønskes afløst af en anmeldelsespligt til et centralt erhvervsregister, men etableringen af dette erhvervsregister beror fortsat på afslutningen af arbej-

det i erhvervsregisterudvalget under Danmarks Statistik. Erhvervsregisterudvalget forventes at afgive betænkning i løbet af efteråret, hvorefter der skal træffes endelig beslutning i sagen. Derefter skal det praktiske arbejde med at etablere registeret gennemføres, og dette forventes i hvert fald at ville vare et års tid. Da planerne om oprettelse af det centrale erhvervsregister er så langt fremme, vil det være urationelt for den korte periode, der kan blive tale om, at etablere en særlig næringsretlig registreringsordning.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Finansministeren (Grünbaum): Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1973*.

Der er tale om fremsættelse af et lovforslag, som ikke blev færdigbehandlet i septembersamlingen. Lovforslaget genfremsættes i helt uændret skikkelse, og jeg skal derfor tillade mig at henvise til mine bemærkninger ved den tidligere fremsættelse og ved folketingets behandling af forslaget i forrige samling.

Lovforslaget om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1973 blev i septembersamlingen forelagt folketinget sammen med ni andre lovforslag på skatte- og afgiftsområdet. Alle lovforslagene nåede i løbet af samlingen at blive undergivet en grundig udvalgsbehandling. Af hensyn til arbejdet med udfærdigelse af skattekort for 1973 er det nu nødvendigt, at lovforslaget hurtigt føres igennem til endelig vedtagelse.

Statsindkomstskattens udskrivningsprocent for kalenderåret 1973 vil få betydning for, hvorledes sømandsskatten for lønningsåret 1973 skal beregnes. Hidtil er sømandsskatten jævnlige blevet reguleret i overensstemmelse med ændringerne i indkomstbeskatningen i land. Det er senest sket ved lov nr. 423 af 13. september 1971, hvorved skatteskalaen i sømandsskattelovens § 9 blev ændret med virkning fra og med lønningsåret 1972. Denne regulering skete på grundlag af indkomstbeskatningen i land for kalenderåret 1972. Dog var grundlaget for kommuneskatten i land Københavns kom-